

Destina

– YaseminGÖKSEL · 13 Nisan 2010

İlık bir akşamın koyu karanlığıydı saçların
Kara kahkahalar gibi dağılırdı sırtına
Dalgalarına saklanırdı aydan kaçan ışıklar
Yakamozlar düşe yatardı omuzlarında

Gözlerin dalardı uzaklara, ne güzel gülümserdin
Bir zülfıkarda kanardı yalnız kalan ellerin
Cennete yağardı tuana gibi kutsanmış tenin
Bakışların buğday rengi küserdi,susardı dillerin

Kocaman evrende küçücük bir noktaydın
Sevdiğinin kalp mihrabına su gibi akardın
Rüzgarın kızı mıydın da anlatamadın bana
Yoksa ben mi,ben mi bilemedim Destina

Dalgaların sesine sinerdi sessizliğin
Bir şarkıyı yürek acısı gibi dinlerdin
Uzaktaki o adamı özlerken deliler gibi
Kucaklardı uçurumun dipsiz gözleri seni
Çılgılığın duyulmazdı,duyamazdı hiç kimse

Akşamın son kızılığı düşerdi entarine
Güller kan olurdu grubun son demli peşrevinde
Herkesin ayıplayıp,hafif bulduğu meşrebinde
Senin aşktan gayrı suçun hiç olmadı,olamadı Destina

Melek kalbinde büyüdü günahların kadını
Çocuksu düşlerini aç zebaniler çaldı
Sana lanet yağdıran lanetin tam adıydı
Yüreğini alıp gittin buralardan,gittin işte Destina...

Yasemin Göksel
İstanbul